

**Wykaz najważniejszych zmian w uchwale nr 76/2010 KNF z dnia 10 marca 2010 r.
w porównaniu do zastępowanej uchwały nr 380/2008 KNF z dnia 17 grudnia 2008 r.**

Uchwała nr 76/2010 Komisji Nadzoru Finansowego z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie zakresu i szczegółowych zasad wyznaczania wymogów kapitałowych z tytułu poszczególnych rodzajów ryzyka zastępująca uchwałę nr 380/2008 Komisji Nadzoru Finansowego z dnia 17 grudnia 2008 r. w sprawie zakresu i szczegółowych zasad wyznaczania wymogów kapitałowych z tytułu poszczególnych rodzajów ryzyka (...) zawiera w szczególności następujące zmiany w porównaniu do zastępowanej uchwały (**numeracja załączników i paragrafów nie uległa zmianie**):

1. krótszy a przez to bardziej przejrzysty tytuł,
2. uwzględnienia planowaną zmianę przepisu art. 152 Dyrektywy 2006/48/WE dot. okresów przejściowych, w których banki stosujące metody zaawansowane wyliczania wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka kredytowego lub operacyjnego (IRB, AMA) muszą wyliczać tzw. porównawczy wymóg kapitałowy celem uniknięcia nadmiernego obniżenia się jego wymogu kapitałowego,
3. usuwa zidentyfikowane w Uchwale nr 380/2008 KNF pewne nieścisłości (zmiany techniczne) zgłaszane zarówno przez sektor bankowy (za pośrednictwem ZBP, do którego zwrócono się o przekazanie takich uwag), jak i wykryte przez pracowników nadzoru bankowego.

Ad 1. W zakresie porównawczego wymogu kapitałowego zmiana dotyczy §14 Uchwały. Zgodnie z brzmieniem tego przepisu w uchwale nr 380/2008 KNF, bank obliczający kwoty ekspozycji ważonych ryzykiem metodą wewnętrznych ratingów dla ryzyka kredytowego (IRB) lub bank stosujący zaawansowaną metodę pomiaru do obliczania wymogu kapitałowego z tytułu ryzyka operacyjnego (AMA) w okresie od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2009 r., musiał utrzymywać fundusze własne na poziomie nie niższym, niż 80% porównawczego całkowitego wymogu kapitałowego, obliczonego w tym samym okresie („*transitional floors*”) na podstawie przepisów tzw. Bazylei I. Celem powyższego przepisu, będącego transpozycją art. 152 Dyrektywy 2006/48/WE, jest zapobieżenie nadmiernej redukcji minimalnych wymagań

kapitałowych dla banków, które zaczęły stosować bardziej zaawansowane metody pomiaru (IRB / AMA).

Regulacje Uchwały Nr 380/2008 KNF (w ślad za Dyrektywą 2006/48/WE) nie przewidywały kontynuacji obowiązywania powyższego wymogu poza rok 2009. Zmianę taką ma jednak wprowadzić projektowana Dyrektywa zmieniająca Dyrektywy 2006/48/WE i 2006/49/WE, określana jako CRD III (projekt jest obecnie na końcowym etapie prac). Wydłuża ona do 31.12.2011 r. okres obowiązywania „transitional floors” oraz wprowadza opcjonalną (za zgodą właściwych władz nadzorczych) możliwość wyliczania tego wymogu na podstawie przepisów tzw. Bazylei II (przy zastosowaniu metody standardowej w zakresie ryzyka kredytowego oraz metody podstawowego wskaźnika lub metody standardowej w zakresie ryzyka operacyjnego). Jednakże zgodnie z projektowanymi przepisami CRD III, przepisy krajowe ją wdrażające, będą obowiązywać dopiero od 1 stycznia 2011 r. W związku z powyższym, bez wprowadzenia przedmiotowej zmiany w okresie od 1 stycznia do 31 grudnia 2010, przepisy krajowe regulujące stosowanie transitional floors nie obowiązywałyby.

Równocześnie, Komisja Europejska poinformowała CEBS, że polega na nadzorcach krajowych i Państwach Członkowskich odnośnie kwestii przedłużenia istniejących regulacji w przejściowym okresie 12 miesięcy, jeśli są w stanie podjąć takie decyzje.

W związku z powyższym, wprowadzono przedmiotową zmianę.

Ad 2. We wprowadzanych zmianach technicznych można wyodrębnić zmiany:

- korygujące przepisy zawierające nieprecyzyjnie bądź błędnie przeniesione przepisy Dyrektyw 2006/48/WE i 2006/49/WE,
- korygujące zawarte w uchwale nr 380/2008 KNF nieprawidłowe odwołania – zarówno wewnętrzne, jak i do innych uchwał.

Do istotnych zmian technicznych należą zmiany wprowadzone w:

- 1) §15 uchwały - mająca na celu jednoznaczne doprecyzowanie (zgodnie z brzmieniem przepisu art. 153 Dyrektywy 2006/48/WE) kwestii uprzywilejowanego traktowania (w zakresie wyliczania wymogów kapitałowych z tytułu ryzyka kredytowego przy zastosowaniu metody standardowej) ekspozycji wobec rządów i banków centralnych krajów należących do UE (a szerzej do Europejskiego Obszaru Gospodarczego) w okresie do 31.12.2012 roku (tj.

możliwości przypisywania tym ekspozycjom wagi ryzyka 0%, o ile są one denominowane i finansowane w walucie jednego z w/w krajów).

- 2) Połączone ze sobą następujące zmiany w załączniku nr 4 do uchwały: usunięcie §27 ust. 2a oraz zmiana brzmienia §38, usuwające ewentualne wątpliwości co klasyfikacji ekspozycji i przypisywania im odpowiednich wag ryzyka.
- 3) §77 ust. 1 pkt 4 i 5 załącznika nr 4 do uchwały - doprecyzowująca (zgodnie z brzmieniem ust. 68 lit. d) i lit. e) części 1 załącznika VI do Dyrektywy 2006/48/WE) przepisy określające zakres w jakim kredyty zabezpieczone hipoteką na nieruchomości mieszkalnej, nieruchomościami komercyjnymi bądź udziałami w fińskich przedsiębiorstwach mieszkaniowych są uznanymi instrumentami w zakresie ekspozycji z tytułu obligacji zabezpieczonych (covered bonds).
- 4) §96 załącznika nr 17 do uchwały - dotychczasowa transpozycja przepisu ust. 89 części 3 załącznika VIII do Dyrektywy 2006/48/WE wskazującego na możliwość rozszerzenia przez właściwe władze nadzorcze zasady wazenia ryzykiem ekspozycji wobec rządów i banków centralnych państw członkowskich na gwarancje tych podmiotów jeśli ekspozycja jest denominowana i finansowana w walucie dłużnika - była bardziej liberalna niż wynikałoby to z zapisu Dyrektywy. Pozwalała ona w szczególności na przypisanie wagi ryzyka 0% jeżeli walutą dłużnika byłaby waluta kraju spoza Unii Europejskiej (czy też szerzej Europejskiego Obszaru Gospodarczego), a więc inaczej niż w przypadku bezpośrednich ekspozycji wobec rządów i banków centralnych, gdzie traktowanie to dotyczy tylko ekspozycji w walutach państw członkowskich.
- 5) zastąpienie odwołania do uchwały nr 380/2008 KNF odwołaniem do uchwały nr 76/2010 KNF, w następujących uchwałach KNF z 17 grudnia 2008 r.: nr 381/2008, nr 382/2008, nr 383/2008, nr 384/2008 nr 385/2008, nr 386/2008 i nr 387/2008.